

చిన్నకథ
కూరెళ్ల రామనరసింగరావు

అంటి కుక్క

రాత్రి యెనిమిదిగంటలైనది వామనుడు భోజనము జేసి సోఫాపై కూర్చునియుండెను ఆ సాయంకాలమే వచ్చిన 'ఆంధ్రరాణి'ని జదువుటకుఁ దీసెను

వామనునకు సంవత్సరమునకు రెండువేల రూపాయిలు రాబడి దురభ్యాసములు, దుస్సహవాసములు నతనికి లేకపోవుటచే నా యాదాయమున సుఖముగఁ గాలముఁ గడపుచుండెను

“పని తొందరలో 'ఆంధ్రరాణి'ని జూడ మరచితివండీ. ఇవాళ లాటరీ పలితములు ప్రచురింపఁ బడునని సంపాదకులు క్రిందటి పత్రికయందు నూచించిరి లాటరీగూర్చి మొట్టమొదటఁ జూడుడు తరువాత మీకు కావలసిన విషయములు-యుద్ధవార్తలు-కాంగ్రెసు సమాచారములు-వాణిజ్యవీధి-క్రీడారంగము-సినిమాపుట- చూచుకొనవచ్చును”ని వంటింటినుండి చావడిలోనికి వచ్చుచు వూర్ణయనెను

‘టికెట్ నెంబరు’ అని యతఁడు పత్రికపుటలు వడివడి తిరుగవేయుచుండెను

‘పుస్తకమునెంబరు వెయ్యి టికెట్ నెంబరు 23

వామనునకు లాటరీ స్మకములేదు ‘కష్టిఫలీ’ యను వాక్యమే యతనికి గురువాక్యము అదృష్టవశమున నెట్టిధనము దనకు సంప్రాప్తించుట దుర్లభమని యతని యభిప్రాయము కాని వూర్ణమాట నతఁడు త్రోసివేయలేక

పోయెను భార్య వాంఛితము ప్రకారము సంచరింపని భర్తలరుదుకదా!

“ఎనిమిదవ పుటయందు రెండవ ‘కోలము’నందు ‘లాటరీ ఫలితము లను క్షీక (వెద్దయక్షరములతో నున్నది) యతనిదృష్టి నాకరించెను చూచి చూచుసరికి రెండవ పక్షియందే వెయ్యి సంఖ్యగలదు ఆ సంఖ్యను వామనుఁడు కండ్లారఁజూచి యానందభరిత హృదయుండై, తత్సారవశ్యమునఁ బత్రికను క్రిందకుబాచ్చెను విస్ఫూరితనయ నుండై, తాను జూచిన సంఖ్య వెయ్యియగునో కాదో— ఆ విషయవ, ిధాంతీకరించుకొనుటకు—మరల పత్రికను వీక్షించెను వామనుఁడు తనకు దృష్టిలోఁగూడనే లోపము లేదని యతఁడు నిర్ధారణముఁ గావించుకొనెను సంతోషమునఁ బొంగిపోవుచు “వూర్ణా! వెయ్యిసంఖ్యయందున్నది. నీ బూరె నేతిలోబడినద”నెను

“నిజమే! మీ మాటలు నమ్మవచ్చునా! హాస్యము కాదుగదా!” యని వూర్ణ బహు ఆశ్చర్యతో నడిగెను

“నీతోనే నబద్ధమాడగలనా?” “ఇదిగో నామాట నమ్మనియెడల నీవే చూడుము” అని పత్రికనందియ ‘నాకు మీమాట చాలదా’ నేను హాస్యమున కంటిని గాని మీమాట నమ్మకయా?” యని యామె ప్రత్యుత్తర మొసంగెను

ఆ ప్రయత్నముగ, అయాచితముగ, అతి నులభ్యముగ, నదృష్ట వూర్ణకముగఁ దమకు లభించిన మహద్భాగ్య

మునకు భార్యాభర్త లిరువురు అపారమగు సంతోషమును
వొందిరి వారి మోములు చక్కగ వికసించిన పద్మముల
వలె నొప్పుచుండును ధనము లభించుచున్నదనిన
సంతసమొందనివారుండురా ? ధనమనేక సౌఖ్యసాధనము
కదా !

“మన పుస్తకముసంఖ్య గెలుపొందిన సంఖ్యలలో
నున్నది మనకు ధనము లభించుటకెట్టి యాటంకములేదు”

“ఆ సంఖ్యయే పక్తియందున్నది ?”

“రెండవ పక్తియందు”

“రెండవ పక్తియందే” “ఏమి యదృష్టవంతు
అము మనము”

“మనకెంత ధనము ప్రాప్తించును”

“ఒకలక్ష” “అదియే మొదటిపక్తియందున్న
రెండులక్షలు వచ్చియుండును” “మనకంత యదృష్టమా”

మర్త్యులకు తృప్తి యెందైననుండునుగాని ధనమున
మాత్రముండుటకల్ల

“లక్షరూపాయిలనిన తక్కువా”

“మీమాట బాగుగనున్నది రెండులక్షలకన్న
నొకలక్ష తక్కువకదా ? మీకు లెక్కలు నేను చెప్ప
వలెనా ?”

“ఎంత లభించిన సంతోషము తృప్తి మన మొంద
వలెను తృప్తియే సంతోషము అసంతృప్తియే దుఃఖము”

ఏది యెట్లైనను లక్షరూపాయలు లాటరీఫూలమున
లభించుట నిశ్చయము దంపతు లిరువు రొకరిమొగ
మొకరు చూచుకొనుచుండిరి ఆ సొమ్ము వ్యయమొన
ర్చుట యెట్లు ? అందువలన నెంత కీర్తివచ్చును ? ఏయే
బిరుదములు వచ్చును ? ఏయే మహోన్నత పదవులుచే
జిక్కును ? అను భావపరంపరలు వామనుని హృదయమున
విజృంభింపఁ జొచ్చెను. వెయ్యి, లక్ష, ఈ సంఖ్యలే,
యావధూవరల మనోనేత్రములకు గోచరించుచుండును,
వారి శ్రవణముల ప్రతిధ్వనించుచుండును

వామనుఁడు సోపాపైచుండి లేచి గదియందు
పచారు చేయుచుండెను. లక్షాధికారివి యతనియందు
అప్పడే మూర్తీభవించెను

“లక్షరూపాయిలు లభించిన నా జీవితకథయంతయు
మరిపోవును ఇంకొక యవతారమన్నమాట పూర్ణదె
పోయినది యా టిక్కెట్టు నాడేయినచో ఆ సొమ్ము
రాకమునుపే. ఏ సాహుకారునకో పత్రమైనవ్రాసి పాతిక
వేలుపెట్టి బంగారముపండు భూమిని కొననా ? ఇంకొక
పాతికవేలతో నొక దివ్యమైన మహల్ - పూలలోటలు -
సోఫాలు, కుర్చీలు - తివాసీలు - రేడియో - రంగుగోడలు - గోడ
లపై చిత్రములు స్నేహితులు - స్నేహితరాండ్రు - విదేశ
ప్రయాణము ” “భూమినిగొనుట చాల మంచికార్యము
శుభమైన బియ్యము ప్రశస్తమైన పాడి, కూరలు, పండ్లు,
మన కపరిమితములు” తామనుని గగనసాధ నిర్మాణమున
కడ్డులేదు అంతులేదు

“చల్లని గాలి, పండువెన్నెల, రమ్యమైన ప్రకృతి
ఉద్యానవనములో వామనుఁడుండెను కుమారుఁడు,
కుమారియు నాడుచుఁ బాడుచు వచ్చిరి వారివెనుక లక్ష్మీ
దేవివలె శిరము మొదలు పాదములవరకు నలంకారముల
ధరించి, మంద గమనముతో, మందహాసముతో,
పరిమళ సంపదతో, పూర్ణవచ్చెను ఆ హోయలు, ఆకులు
కులు, ఆ శృంగారము, ఆ సౌందర్యముచూచి వామనుఁడు
సౌఖ్య సామ్రాజ్య సింహాసీరము నధిష్ఠించును ఎన్నిదినము
లైన నట్లు నుఖింపవచ్చును ఉదయమగుసరికి ప్రాణములు
తెంచుకొని కచేరికి పరుగెత్త నక్కరలేదు కచేరి యెటు
వైపు నున్నదో చూడనక్కరలేదు గిర్జీవము, నిరుత్సాహ
కరమునకు కచేరికి స్పృశి చెప్పవచ్చును ఆ కాగితములు,
ఆ పరిచర్య, యయ్యధి కారవర్గ విజృంభణ, ఆ గొడవ,
యంతయు నతఁడు మరువవచ్చును సాయంకాలమగుసరికి
వెచ్చనినీట నువాసనల వెదజల్లు సబ్బుతో స్నానమొనర్చి
భోజనాంతరము కర్పూర తాంబూలము నేవించి పూర్ణితో
నానందవార్ధి నోలలాడవచ్చు”

పూర్ణకుఁగూడ నాలోచనా పరంపరలే “ఎచ్చటి
భూములు సస్యవంతములు ? ఏ రైతులు శిస్తులు బకాయి

పెట్టుకుండ, కోర్టులకు ద్రిప్పకుండ, చికాకులు పెట్టుకుండ నుండుకో? ఇంతకు భూముల గొడవనాకేల? అది మగ వారిపని వజ్రములు దాపించిన తమ్మెట్లు, వజ్రపుటుంగరములు, వజ్రము లతికించిన గాబలు. సర్వము వజ్రముల వయ్యమై పోవలెను జమిందారికిగారు నన్నుజూచి తల వంచుకొనవలెను గడియకొక చీర మార్చవలెను”

వామనునకు మరల నాలోచనా ప్రవాహము “ఈ క్షణమే యుద్యోగమునకు రాజీనామా నిచ్చెదను నాయంత వాడను నేను నేనే పదిమంది కుద్యోగము లిచ్చెదను పురపాలక సంఘమునకు సభ్యుడైనయ్యెదను ఆసహ్యము, ఆనాలోగ్యము, అతి వికారముగనున్న యీ పురము నిండ్రలోకముఁ జేసెదను నేను మోటారులో నేగుచుండ పురవాసులందరు వంగివంగి నమస్కారములు చేసెదరు ఆంధ్రపత్రిక యందు, ఆంధవణియందు, భారతియందు ఇందు అందు నననేల-వేరుగల ప్రతి ప్రతిక యందు నా పటములు ప్రకటింపఁబడును కలకత్తానుండి, కాశీనుండి, ఢిల్లీనుండి నన్ను వివిధ సమావేశములకు నధ్యక్షునిగ, బిలిచెదరు పిదప విదేశముల కేగుట”

విదేశములఁగూర్చి తలంపు పుట్టిన తోడనే ప్రస్తుత ప్రపంచ శరీరములు జ్ఞాపికివచ్చినవి వామనునకు అతని యాలోచనమున కడ్డుగలిగెను

“పూర్ణా! లాటరీ సొమ్మువచ్చిన మరునాడే నేను ప్రయాణమగుట నిశ్చయము”

“నేనుమాత్రము ప్రయాణముకానా?”

“ఎచ్చటకు?”

“మా పుట్టింటికి”

వామనుఁడు పకాలున నవ్వెను పూర్ణ భౌముల ముడి నెను

వామనునకుఁ బూర్ణుని దనతోఁ దీసికొని యేగుట యేమియు నిష్పములేదు పూర్ణతో రైలు ప్రయాణమనిన

నతనికి బొత్తిగఁ గిట్టదు ఆ యనుభవమతనికి చాలగలదు. బండి బయలుదేరుటకు సిద్ధముగ నున్నంతవరకు పూర్ణ ముస్తాబు పూర్తికాదు చెమటలు గ్రక్కుకొనుచు, హుటా హుటాని జట్కాలోబడి కూలీలతో బరుగులెత్తి, చంకను పిల్ల వానిని వేలవేసుకొని పూర్ణును జేయిపట్టుకుని వేగముగ నడిపించుచు రైలుబండియందు బడుట వామనునకుఁ బరిపాటయి పోయినది ఇంజనుకూత వినబడును ‘అయ్యో! అయ్యో! మీ తొందరనంచి పువ్వులు పెట్టుకొనుట మరచిపోయితిని ప్లాట్ ఫారమ్ అవతల చేమంతులవిగో కనబడుచున్నవండీ! ఒక్క చెంగుని వెల్లిరండీ! యని పూర్ణయనును బండినుండి దుమికి పువ్వులవానిని కేకవేసి పిలిచి, కొని, చిల్లరకు తప్పిబ్బులుపడి, తుడకేలాగుననో బండి నడచుచుండ పూలతో పూగకడకేతెంచుట-బండి నెక్కినపిదప కాళ్లు జాచుకొని పుస్తకమో పత్రికయో చదువుకొనుచు గూర్చుండుటకు వీలా! పెద్ద ట్రంకు పెట్టెలు, మూడు పరుపులు, పిల్లల యాటవస్తువులబుట్ట, టిఫెన్ కేరియర్, పాత్రసామానులబస్తా, యివియన్నియు నచ్చుటచ్చుట సర్దవలెను పూర్ణకు హాయిగ శయనించుటకు వలయువిధము సమకూర్పవలెను అప్పటికైన నతనికి విశ్రాంతిలేదు ప్రతి ప్రేషనునకు దిగక తప్పదు పిల్లలతో పూర్ణకో, కావలయునుగాన ఫలహారములూ, తేనీరో, మంచినీరో ఎందుకొరకో-బండిదిగుట యొక్కటయు తిప్పదు ఇంత జేసినను పూర్ణమూతివిరుపులు, గొణుగులు, ధుమ ధుమలు, తప్పవు అందుచే వామనుఁడు, పూర్ణ పుట్టింటికి ప్రయాణ సన్నాహముఁ జేయకముందే, విదేశములకేగ నూహించెను

“నేనొకకాని ఖర్చుచేసిన, పూర్ణ రూపాయి వెచ్చించితిని సాధించును ఆమెచేయు వ్యయమునకు లెక్కలేదు నేనడ్డలేను లాటరీటికెట్ పూర్ణది, నాదిగాదు, ఇప్పుడే యామె పుట్టింటివారికి నవరిమితధనము నడపుచున్నది నే నార్జించినది నాకీయుటకే వేయిమూలుగులు పూర్ణ మూలుగును లక్షమాలలాడును లాటరీలో లక్ష రూపాయిలు వచ్చిన పుట్టింటివారికెంత యొసగునో ఆమె యన్నలు, యక్కలు, చెల్లెండ్రు, అత్తలు, మేనమామలు, శరపరంపరలంగ నిచ్చుటకు వచ్చుట నిశ్చయము. లాటరీ (తరువాయి 137-వ పేజీలో)